

Psalmus

Amate pacem: diligite unitatem. Nescitis a
⁊ multis bonis separamini: dum quasi ma-
lis caluniamini: Furunt: seuiunt: quando
ista dicim⁹: Nam querunt ⁊ mortificare nos.
Apparuerit sepe impet⁹ eorum: apparuerit
insidie. Cum ergo inter insidias illoꝝ viui-
mus: ⁊ quibus dicim⁹: amate pacem: aduer-
san⁊ nobis: nonne vox ista nostra est: cum
bis qui oderunt pacem eram pacificus. **Cū**
~~loquerer illis debellabat me gratias.~~
Quid est em⁹ fratres debellabant me?
Et par⁹ erat: si nō adderet gratis. Quibus
dicim⁹: amate pacem: christum amate: nūquid
dicimus: honorate nos? **G**z honorate chri-
stum: nos nolum⁹ honorari: sed illū. Nam
nos quid sum⁹ ad aplm⁹ Paulū: qui tamē
dicebat illis parvulis: quos mali homines
⁊ mali suos p̄cidere ab unitate i scisma
ta volebant: Quid eis dicebat ille? **A**liqd
Paulus p̄ vobis crucifixus est: aut in no-
mine Pauli baptizati estis: Hoc ⁊ nos di-
cimus: amate pacem: amate christum. Si enī
amant pacem: christum amant. **Cū** ergo dici-
mus: amate pacem: hoc dicim⁹: amate chri-
stum. Quare: Quia de christo ait apostol⁹:
Ihe ē em⁹ Pax nostra: qui fecit vtracq⁹ vnu. **S**i ḡ christus id Pax: qz fecit vtracq⁹ vnu:
quare vos de uno fecistis duo: Quō ergo
pacifici estis: vt cum christus faciat vnum
de duobus: vos facitis de uno duo: Sed
qz hec dicimus: cū his qui oderunt pacem
sum⁹ pacifici: et tamē illi qui oderunt pacem:
cum loqueremur eis debellabant nos gra-
tias.

Explícit Tractatus de ps. CXIX.

Incepit Tractatus de ps. CXX.

Sicut dicitur iste psalmus eorum quo-
rum titulus est: **Canticum gra-**
dūi. Plures em⁹ sunt significan-
tes vt iam in primo eorum audistis: ascensum
nostrū. Qui sit in corde ad dei: in cōuale
plorationis: id est ab hūilitate cōtribulati-
onis. Ascensus enim utilis nobis nō potest
esse: nisi p̄mo humiliati: a cōuale nobis ascē-
dendū esse meminerimus. Cōuale enim
terre locus est decessus. Sicut loca terre al-
ta montes ⁊ colles: ita cōuale locus hūili-
lis: ne dū p̄propere et p̄postere querim⁹ ex-
altari: nō ascendam⁹ sed ruamus. Sicut
aut̄ ipse dñs a cōuale plorationis ascēden-
dū: qn̄ p̄ nobis humiliari vscq⁹ ad mortē cru-
cis ⁊ pati dignat⁹ ē. Hoc exemplū nō relin-
quam⁹. Ita cōuale plorationis martyres
intellecerūt. Tū intellexerūt: Unde: Quia

CXX.

et ipsi de cōuale plorationis ut coronarent
ascenderūt. Congruit ⁊ hodierno diei psal-
mus iste: cantici gradus. **P**er illis em⁹ di-
ctum est: Eentes ibant ⁊ flebant mutantes
semīa sua. **H**ec est cōuale plorationis: vbi
a flentibus mittunt semina. Que sunt aut̄
semina: Bona oga in ista tribulatione ter-
rena. Qui bene opa in conuale plorationis:
sūl est homini semināti p̄ hyemē. **N**ū
quid frigore ab ope deterret: Sic pressuris
mūdi non debem⁹ a bono ope deterreri: qz
vides quid sequit. Eentes inquit ibant ⁊
flebant mutantes semina sua. Valde mis-
eri si semp flebāt: valde miseri si nunq⁹ de la-
chrymis sūt liberādi. **S**ed vide qd sequit:
Veniētes aut̄ veniet in exultatiōe: portan-
tes germina sua. **A**bil aliud istis canticis
docemur fratres qz ascēdere: sed ascēdere i
corde: in affectu bono: in fide: ⁊ spe: ⁊ cari-
tate: in desiderio p̄petuitatis: ⁊ vite eternae.
Si ascendit: cōgruit nos dicere: quō ascen-
dendi sit. Quāta terribilia lecta de euā-
gelio: audiuit caritas r̄ia: **E**videt certe:
quia hora dñi sicut sur in nocte ita veniet.
Si sciret inquit paterfamilias qua hora sur
veniret: **A**mē dico vobis: quia nō pateret
p̄odere parietē suū. **B**icitis modo. **Q**uis
ergo nouit qua hora veniet: que hora sicut
sur erit? **N**escis qua hora veniat: semp vi-
gila: vt quod neſcis qn̄ veniat: patū te in-
ueniat cū venerit: **E**t ad h̄ forte nescis: qn̄
ventur⁹ est: vt semp patus sis. **I**llū em⁹ pa-
terfamilias subito occupabit hora illa: qui
paterfamilias supbus significat⁹ est. **N**oli
velle esse paterfamilias: ⁊ non te subito illa
hora occupabit. **E**t quid ero inquis: **Q**ua
le audisti de psalmo: **P**aup ⁊ dolens ego
sum. **S**i em⁹ pauper ⁊ dolens eris: non eris
paterfamilias: quē illa hora subito inueni-
et: ⁊ subito premet. **P**atress familias em⁹ sūt
illi qui p̄sumentes de cupiditatibus suis: ⁊
in delit⁹ huius seculi defluentes timent:
⁊ erigunt aduersus humiles: ⁊ insultant in
sanctis intelligentibus angustā vitam: que
ducit ad vitam. **T**alibus em⁹ veniet illa ho-
ra subito: quia tales erant ⁊ in dieb⁹ Noe:
quorum dierum cōmemorationem audi-
stis factam in euangelio: **S**ic erit aduētus
filii hominis inquit: quomodo in dieb⁹ Noe:
Anducabāt: bibebant: nubebant: vro-
res ducebant: nouellabant: edificabāt: do-
nec introiit Noe in arcā: ⁊ venit diluuiū
et p̄didit omnes. **Q**uid ergo: **O**mnes pe-
ribunt qui ista faciunt: qui nubunt: qui

Psalmus

CXX.

vrores ducunt: qui nouellat: qui edificat:
¶ Sed qui de his presumunt: sed qui ista
deo p̄serunt: sed qui p̄pter hec offendere deū
cito parati sunt. Ut vō qui istis omnibus:
aut nō vtunk: aut vtunk tanq̄ nō vtentes:
plus p̄sumentes de illo qui dedit: q̄ de his
que data sunt: et intelligētes in his eius co-
solutionē et misericordiā: et nō occupati do-
nis: ne a donatore ruant: qui tales sunt: nō
illos inuenit imparatos hora illa sicut fur.
¶ Talib⁹ dixit apostol⁹: Clos autē non estis
in tenebris: vt dies ille vos tanq̄ fur com-
phendat. Omnes em⁹ vos filij lucis estis:
et filij diei. Ideo domin⁹ cum diceret timē-
dam esse horā sicut furem: noctē posuit. Et
apostol⁹ ita ait: Quia hora dñi sicut fur in
nocte ita veniet. Nō vis vt te inueniat: no-
li esse in nocte. Quid est noli esse in nocte?
Filij lucis estis et filij diei: nō sumus noctis
neq̄ tenebrarū. Qui sunt filij noctis et tene-
brarū. Iniqui: impi: infideles. Sed et ipsi
audiāt anteq̄ veniat hora: et dicat illis apo-
stolus: Fuiſtis aliquādo tenebre: nūc autē
lux in domino. Sicut iste psalm⁹ habet eui-
gilent: Jam illuminati sunt mōtes: Quid
adhuc dormiunt?

*Uita Ira
† Leuauit ocu-
los meos.
† mihi.*

LExpositio psalmi.
† Euent oculos suos i mon-
tes: vñ veniet auxiliu illis.
Quid est iam illuminati sunt mon-
tes? Jam ortus ē sol iusticie: iam ab aposto-
lis predicatu est euāgeliū: pdicante sunt scri-
pture: patuerunt omnia sacramēta: cōcissuz
est velum: patuit secretum templi: iam tan-
dem leuent oculos suos in montes: vñ ve-
niat auxiliu illis. Hoc enim p̄cipit illis iste
psalm⁹ secūdus de his qui inscrubunt can-
ticum graduū. Sed non rursus presumant
de montib⁹: q̄r ipi montes: non a se lucent:
sed ab illo lucent: de quo dictū est: Erat lu-
men verū: qđ illuminat omnē hominē veni-
entē in hunc mūdum. Montes possunt in-
telligi: homies magni: homies clari. Et q̄s
maior est Johanne baptista: Qualis ille
mons erat: de quo dñs dicit: In natis mu-
lierū nemo exurrexit maior Johāne bapti-
sta. Tides certe istum magnū montē luce-
tem: audi confitentē. Quid p̄fitentē? Nos
omnes inquit de plenitudine eius accepi-
mus. Be cui⁹ ergo plenitudine accepertū
montes: ab illo est tibi auxiliu: non a mon-
tibus: in q̄s th̄ nisi leuaueris oculos p̄ scri-
pturas: nō admoueberis vt ab illo illumie-
ris. Cāta ḡ qđ sequit. Si vis audire vt fur-

missime ponas pedes in gradibus: ne illa
ascensiōe: aut fatigeris: aut lapsus cadas:
dic qđ sequit. ¶ Ne des ad mouēdū
pedē metu: Unū mouent pedes: Unū mor⁹
ē pes illi q̄ erat in gadiso: Sed p̄us attēde
vñ mor⁹ ē illi q̄ erat inter angelos: et moto
pede cecidit: et de angelo fact⁹ ē diabolus.
Moto. n. pede cecidit. Quere vñ cecidit.
Supbia cecidit. Nō ḡ mouet pedē nisi su-
pbia: Ad ruinā nō mouet pedē nisi super-
bia. Ad ambulandū et p̄ficiendū caritas
mouet pedem: ad cadendū supbia mouet.
Ideo et ille quid dicit in psalmo: Filij autē
hominū sub tegimie alarū tuarū sperabūt.
Si sub tegimie: semp busles: semp de deo
sperantes: semp de se non p̄sumētes. Sub
tegimie alarū tuarū sperabūt: nō em⁹ a se sa-
tiant ut beati sint. Sz qđ seq̄t: Inebriabūt
ab vbertate dom⁹ tue: et torrente deliciarū
tuarū potabis eos. Ecce sitiētes: ecce in-
ebriati: ecce sitiunt: ecce bibunt: sed nō a se
bibūt: nec ipi sibi sunt sons. Sed vñ bibūt
Sub tegimie alarū tuarū sperabūt. Si sub
alis humiles sunt. Quare: Quia apud te
inq̄t est fons vite. Nō ḡ a se irrigant mon-
tes: sicut a se nō illuminant mōtes: Nā vide
qđ sequit: In lumīe tuo videbimus lumē.
Si ḡ in lumīe ipi⁹ videbim⁹ lumē: q̄s cadit
a lumīe: nisi cui ipē ē lumē: Et q̄ volue-
rit sibi esse lumē: ipē cadit a lumīe q̄ illumi-
nat. Id sc̄s nō cadere: nisi est q̄ sibi vult
lucere cū sit p̄ se tenebre: statim s̄blecit: Nō
veniat mihi pes supbie: et man⁹ peccatoris
nō moueat me: id est mutatio peccator⁹: nō
moueat me: vt cadā a te. Quare timuisti et
dixisti: Nō veniat mihi pes supbie: Seq̄t:
Ibi ceciderūt oēs q̄ opāt iniquitatē: Quos
mō vides opari iniquitatē: iā dānati s̄t. Sz vt
dānarent: vbi ceciderūt: Unū illis venit pes
superbie. Recte ḡ iste audiēs vt ascēdat et
nō cadat: vt a cōuale plorationis p̄ficiat:
nō i tumore supbie deficiat: ait deo: Ne des
ad mouēdū pedē meū. Et dñs illi: Nec
dormitet q̄ custodit te. Intēdat can-
tas vīa. Quasi vna sentētia facta ē ex dua
bus vocibus. Hō dixit ascendēs et cantās
cāticū graduū. Ne des ad mouēdū pedē
meū: et deq̄ lāb⁹ diceret ad te: Ne des ad mo-
uēdū pedē meū dicis mihi: Addē: Nec
dormitet qui custodit te: et nō mouebit pes
tu⁹. Dixerit at ille: Nūqd i p̄tātē mea ē: vt
nō dormitet q̄ custodit me. Volo vt nō dor-
mit neq̄ dormitet. Ergo illū tibi elige qui
nō dormit neq̄ dormitabit: et nō mouebit

Psalms

pes tuus. Deus nunq̄ e dormiens. Si vis habere custodē nō dormientē: deum elige custodē. Ne des ad mouendū pedem meū dicis tu: bene optime: s̄ ille dicit tibi: neq̄ dormitet qui custodit te. Tu forte cōversus te eras ad homies custodes et dictur: Quē sum inuēturus nō dormientē? Quis homo nō dormitabit? Quē inuenio? Quo ibo? Quo reuertar? Ille tibi oīdet. **E**cce non dormitabit neq̄ dorminet; q̄ custodit israel. Tis habere ergo custodem nō dormientē neq̄ dormitantē? Ecce non dormiet neq̄ dormitabit: qui custodit israel. Christ⁹ em⁹ custodit israel. Esto ergo israel. Quid ē israel? Interpretat homo videns deum. Et quis videt deū? Primo p̄ fidem: postea per speciem. Sed per speciem nō dum potes: p̄ fidem vide. Si enim facie videre nō potes: qm̄ ibi species: posteriora eius vide. Hoc dictum est Moysi a domino: Nō potes videre faciem meā: posteriora mea videbis cum transiero. Expectas forte ut transeat: iam transi: tu vide posteriora ipius. Ubi transi: Audi Iohannē: Cū venisset iquit hora: ut transiret de mūdo ad patrem: Domin⁹ noster Jesus christus iam fecit pascha. Pascha aut̄ transit⁹ interpretat. Nam verbū est hebreum: et putant homies grecū esse quasi passionē: sed nō ē. Ad diligentiorib⁹ et a doctoribus inuētum ē: quia pascha hebreū verbū est: et nō interpretat passionē: sed transitū. Per passionē em⁹ transi dñs a morte ad vitā: et fecit nobis viā credētibus i resurrectione ei⁹ ut transeam⁹ et nos de morte ad vitā. Non magnū est credere: q̄ mortuus ē christus. Hoc et pagani et iudei: et omnes iniqui credunt: hoc omnes credunt: q̄ mortuus est. Fides christianorū resurrectio christi est. Hoc pro magno habemus: q̄ credim⁹ em⁹ resurrexisse. Ergo tūc se voluit videri cum transiret: hoc est cū resurrexisset. Tūc in se voluit credi cum transiret: quia traditus ē ppter delicta nostra: et resurrexit ppter iustificationē nostrā. Et ipsam fidem in resurrectione christi: maxime cōmendauit aplus: Ait em⁹. Si credideris in corde tuo: q̄ deū suscitauit a mortuis: salu⁹ eris. Nō dixit: si credideris q̄ mortuus ē christus: qd et pagani et iudei: et omnes inimici eius crediderit: sed ait: si credideris in corde tuo: quia deus illum suscitauit a mortuis: salu⁹ eris. Hoc credere: hoc ē esse israel: hoc ē videre deum. Qūis adhuc posteriora eius

CXX.

videas: tamē cuī credideris in posteriora: quenies ad visionem faciei. Quid est hoc: cum credideris in id quod posterius p̄ te factus est christus? Cū credideris in id qd posterius suscepit christus. Nam in primo facies eius que est: In principio erat verbum: et verbū erat apud deum: et deus erat verbum. Posteriora eius que sunt: Et verbum caro factum est: et habitavit in nobis. Cum ergo credis in hoc qd prot̄ factū est verbum: et resurrexit in carne: ne tu de tua carne desperares efficeris israel. Fact⁹ aut̄ israel cum fueris non dormitabit neq̄ dor- miet qui custodit te: quia iam israel es: et audisti i psalmo: Ecce nō dormitabit neq̄ obdormiet qui custodit israel. Christ⁹ em⁹ ip̄e dormiuit: sed resurrexit. Quid enim ait ip̄e in psalmo: Ego dormui et somnū cepi. Plūquid remansit in somno? Et surrexi inquit: quoniā domin⁹ suscepit me. Si ergo iam resurrexit: iam transi: si iam transi: vide posteriora eius. Quid ē vide poste- riora eius? Crede in resurrectionē eius. Et quia ait apostol⁹: Et si crucifixus est ex infirmitate: s̄ vivit ex virtute dei: Et iterū ait: Christus surges a mortuis iam nō moris: et mors ei ultra nō domiabit: Recte tibi cātat: Ecce non dormitabit neq̄ obdormiet: qui custodit israel. Adhuc forte queris car- nali sensu: quis est qui nō dormitabit neq̄ dormiet? Et cum queris inter homies: fal- leris: nunq̄ inuentur⁹ es. Noli ergo presu- mere de quoq̄ homine: Omnis homo dor- mit et dormitabit. Quādo dormitat: Cum portat carnem infirmitatis. Quādo dor- miet: Cum fuerit mortuus. Noli ergo pre- sumere de homine: potest dormitare mor- talis. Dormit moriens: noli querere inter homies. Et q̄s inquis custodit me? Qui nō dormitat neq̄ dormiet. Audi quid sequit⁹: **D**ominus custodit te: Non ergo homo dormitans et dormiens: sed domi- nus custodit te. Quomō te custodit: Bo- minus tegumentū tuū super ma- num dextere tue. **A**lia fratres intelliga- mus adiuuare domino quid sibi velit: Bo- minus tegumentū tuū super manū dexte- re tue. Videf enī mihi habere sensum oc- cultum: quare non dixerit: Domin⁹ custo- dit te absolute et simplicif: sed addidit: sup manū dextere tue. Quid em⁹: Dexterā no- strā de⁹ custodit: et sinistrā n̄ram nō custo- dit: Nōne ip̄e nostotos fecit: Nōne q̄ nob̄ fecit dexterā: ip̄e fecit et sinistram: Postre-

Alia fratres
t p̄tatio tua.
t dexterā tua.

¶psalmus

mo si placuit dici de dextera sola: quare dicitur: sup manū dextere tue: et nō iam sup dexterā tuā. Cur hoc diceret nisi aliqd hic occultū ad qd pulsando puenirem⁹ absconde ret: Diceret enim: aut dñs custodiet te et nihil adderet: aut si dexteraz addere voluit: dñs custodiet te sup dexterā tuaz: aut certe qd addidit manū: hoc diceret: dñs custodit te sup manū dexterā tuā: nō sup manū dextere tue. Quod dñs ipē suggeste dignat promā vobis: qui et in vobis habitat: sine dubio facit vos approbare verū esse quod dico. Nam quid dicturi sumus ignoratis: sed cū dixerimus: nō ab ipīs nobis vobis ostēdemus verū esse qd dicim⁹: sed vos ipi agnosceris verū esse qd dicim⁹. An autē agnosceris: nisi demonstrante illo qui in vobis habitat: inquātū de illo numero estis quoꝝ vox est: Ne des ad mouendū pedes nostrū: Et quib⁹ dicit: Neqz dormiet qd custodit te: Oportet em⁹ ut christus non dormiat in vobis: et modo intelligitur verū esse quod dicimus. Quō inquires: Quia si dormiat fides vestra: dormit christus i vobis. Christ⁹ em⁹ in corde vestro: fides christi est. Ait aplūs: Habitare christū qd fidē in cor dibus vestris. In quo nō dormit fides: vigilat christ⁹. Et si forte dormiebat fides tua: et ideo in ista questio fl̄ctuabas qd nautis illa que tempestate patiebas: ubi christus dormiebat: excita christū: et sedabunt tempestates. Fidē ergo vestrā interrogō carissimi: qm̄ filij estis ecclesie: et in ecclesia profecisti: et in ecclesia perficiēdi estis: qui iam pacisti: Interrogo vos quid soletis intel ligere qd dictū est in euangelio: Nesciat sinistra tua: qd faciat dextera tua: Hoc enim intellecto inuenietis que sit dextera: et qd sit sinistra: simul intelligitis: et vtrāqz partem dñi fecisse: et dextera et sinistrā: et tamē nō debet scire sinistra: qd faciat dextera. Sinistra nostra dicit quicqd tpaliter habem⁹: dextera nostra dicit: quicqd nobis eternuz: et incomutabile dñs pollicet. Si aut̄ ille qui dabit eternā vitā: ipē et de istis tpalibus cōsolatur p̄sentē vitā: ipē fecit dextera et sinistrā. Dicit de quibusdaz psalm⁹ apud David. Quorū os locutum est vanitatē: et dextera eorū dextera iniqtatis. Inuenit ḡ quosdaz quos reprehendit qui dexterā vera p sinistra habebat: et verā sinistrā dexteram sibi fecerunt. Qui sunt isti: erponit psequēter. Qis homo qui felicitatē nō putat esse hominis:

CXX.

nisi in istis tpalibus facultatibus et delitīs et affluentia: et copia mudi hui⁹: iste ē stult⁹ atqz puersus qui sinistrā fecit sibi dexterā. Tales illi erāt de quib⁹ dicit psalm⁹: Non qd a deo nō acceperūt etiā que tpaliter pos sidebant: sed qd ipam solā putabāt esse beatam vitā: et nihil aliud requirebāt. Audite em⁹ quid de illis cōsequenter dicit: Quorū os locutū est vanitatē: et dextera eorū dextera iniqtatis. Et sequit: Quorū filij eorū ve lut nouelle p̄stabilitate: filie eorū ornate: sicut templi similitudo: Cellaria eorū plena: eructantia ex hoc in hoc: oves eorum secūde: multiplicatēs in exitibus suis: boues eorū crassū. Nō est ruina sepiſ: nec exitus: neqz clamor in plateis eorū. Magnā felicitatēs quorū dā describit. Posset tamē istā felicitatē et aliquis iustus h̄c sicut habuit Job: sed Job p sinistra illā habebat nō p dextera. Nā dexterā nō habebat: nisi apud dñm ppetuā et sempiternā felicitatem: Ideo cōcessa est p̄cutienda sinistra: et sufficit ei dextera. Quō p̄cussa est sinistra: Tēptationib⁹ diaboli. Abstulit subito diabolus: pmissus quidē a deo ut iust⁹ pbare: et impi⁹ punire: abstulit oīa. Sed Job qui nouerat sinistrā: sinistrā esse: et dexterā non nisi dexterā: quō se tenuit ad dexterā: Exultauit in domino: cōsolatus ē damina: qd nō est passus damnū: de interioribus diuitijs deo plenū cor habebat: Dñs inq̄t dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi benedictū. Hec erat dextera ipius: ipē dominus: ipa vita eterna: illa lucis possessio: fons vite: lumen in lumine. Inebriabunt ab vberitate domus tue: ipa erat dextera: sinistra vō erat p adiutorio cōsolationis: non ad firmamentū felicitatis. Nāz felicitas cī vera atqz germana deus erat. Iste autē de quib⁹ dicit David: qz os eorū locutū ē vanitatē: et dextera eorū dextera iniqtatis: nō hinc eos reprehendit: qz his omib⁹ abūdabant: sed qz os eorū locutū est vanitatē. Quid em⁹ sequit: Lu⁹ enumerasset copias eorū: ait: Beatus dixerūt p̄lin cui hec sunt. Hec est vanitas: qz locutū est os eorū: qd beatū dixerūt p̄liw cui hec sunt. Tu qd dicas: qui nosti qd ē sinistra: et quid est dextera: Sequit et dicit: Beatus popul⁹ cui⁹ est domin⁹ deus ipius. Intendat ergo caritas vestra. Audiūmus sinistram: audiūmus et dexteram. Audi hoc confirmatū in canticis canticorū. Sinistra eius inquit sub capite meo. Spōsa dicit de sposo: de christo

Psalms

ecclia in amplexu pietatē et castitati. Quid ait: **S**inistra eius sub capite meo: et dextera eius complectet me. Quid aut: qz sursum erat dexterā: deorsum sinistra: et sic complectabat sponsus sponsam: supponens sinistrā ad solationē: imponēs dexterā ad protectionē. **S**inistra inquit ei **I**lb capite meo: Deus illā dat: ideo sinistra ei⁹: qz oia ista t⁹palia de⁹ dat. **D**ē vani sunt: qz impij: qui ab idō: a demonib⁹ ista petunt: **D**ē multi a demonib⁹ ista petunt: et nō illa h⁹fit. **E**t rurus qz illa nō petunt a demonib⁹: h⁹fit ea: s nō a demonib⁹ ista dant. Itēz multi petunt a deo: et non h⁹fit. **N**ouit ille dispēsare sinistrā: qz vocat ad dexterā. Ergo si est sinistra: sic sinistra: sed s⁹b capite sit. **S**upra illā sit caput tuū: id ē supra illam sit fides tua: vbi habitat christus. **N**oli t⁹palia p⁹ponere fidei tue: et nō erit sinistra sup caput tuū: s oia t⁹palia sub de fidei tue: et fidem tuā p⁹pone oib⁹ t⁹palibus: et erit sinistra s⁹b capite tuo: et recte dexterā eius complectet te. **A**udi hoc ipm exponi in puerib⁹s. Quid ē sinistra ipsa: quid ē dexterā: **C**ū de sapia diceret: **L**ongitudo inquit dierū: et anni vite in dexterā eius: in sinistra aut ei⁹ diuitie et glia: **L**ongitudo illa diez eternitas ē. **H**oc enī p⁹ro mō dicit scriptura longū qd eternum ē. **N**am qcqd finē h⁹z breue ē. **A**lio loco: **L**ongitudine inquit dierū replebo eum. Et nūqz aliter p magno diceret: **H**onora p⁹rem tuū et m⁹rem tuā: vt longeuus sis sup terrā: **S**up quā enī terraz: nisi de qua dic⁹. **S**pēs mea es tu: portio mea in fra viuentium: **I**bi esse longeuū qd ē: nisi ibi vivere in eternū. **N**ā eē h⁹ logeuū quid ē: nisi usq ad senectutē puenire: **E**t si longa videat etas: cū puenir conuincit breuis: qz et sene-
nitur. **E**t multi maledicētes parentib⁹ senescunt in hac terra: multi autē obsequentes parentib⁹: cito eunt ad dñm. **N**unqz g⁹ im-
plete: vt longeuus sit s⁹m hanc vitam: Sed longeuū p eternitate illa positū ē. **L**ogavi-
ta ē in dexterā ei⁹: **A**t vō diuitiez glia: id ē sufficiētia vite hui⁹: ea qz bona existimans ab hoib⁹ sinistra ē. **F**lescio qz venit et vult tibi p⁹cutere dexterā: id est tollere tibi fidē tuā: tu accepisti alapaz in dexterā: p⁹be si-
nistrā: id ē vt illud tollat qd t⁹pale ē: et nō ea que eterna habes. **A**udite **S**aulū apo-
stolum h⁹ faciente. **H**oies p⁹sequebāt in eo qd christianus erat: p⁹cuti illi dexterā: ille sinistrā opponebat. **L**uis romanus sū ait. **D**exteram p⁹tenebant: ille de sinistra terre

CXX

bat: qz illi dexterā eius timerē nō poterāt: nōcū enī christio crediderāt. **Q**uid ergo: **D**i dexterā amplectit: sinistra s⁹b capite ē. **Q**uid ē: **F**lesciat sinistra tua qd faciat dexterā tua. **I**d ē qz facis bonū opus: ppter vitā eternā fac. **N**ā si opus bonū in terra ppterēa feceris: vt terrena tibi abundant: sic sinistra tua qd faciat dexterā tua. **O**u-
scisti dexterā sinistre: noli facere nisi ppter vitā eternā. **I**deo fac et securus facies: h⁹ enī mādauit de⁹. **S**i ppter solas res hūnas: et solā vitā istā facis qd facis: sinistra sola opat. **S**i aut ppter vitā eternā opere ris: dexterā sola opat. **S**i autē habes inten-
tionē ad vitā eternā: s⁹urripit tibi cupiditas vte t⁹palis: vt attendasā eti ista: qz fa-
cis opus bonū: vt hic tibi aliqd retribuat: miscet se sinistra opibus dextere: **H**oc ve-
rat deus. **V**eniam⁹ nūc ad illud quod ait psalmus. **B**hs tegumentū tuū sup manū dexterā tue. **M**anū p⁹tez dicit: **V**nde p-
bamus: **Q**z et manus dei p⁹as dei dicta ē. **N**ā diabolus qz temptauit Job h⁹ aut deo:
Mitte manū tuā: et tāge oia qz h⁹z. **Q**uid ē
mitte manū tuā: nisi da p⁹tez: **E**vident⁹
audi frat: ne forte carnali sensu adhuc co-
gites: qz mēbris distinctus ē deus: **A**udi
evidēt quō dicas manus p⁹as: **A**it qd a⁹
loco scripture. **M**ors et vita in manib⁹ lin-
gue. **N**ouim⁹ linguas frusta qdām in ore
mouent: et p⁹cutiendo palatū et dētes disti-
guunt sonos qbus loqmur. **O**stendāt mihi manus lingue. Lingua qz non h⁹z man⁹:
s⁹babz et manus. **Q**ue sunt manus lingue:
p⁹as lingue. **Q**uid ē: mors et vita i mani-
bus lingue. **E**x ore tuo iustificaberis: et ex
ore tuo condemnaberis. **E**rgo si man⁹ po-
testas: quid ē manus dextere? **A**bil arbi-
tror intelligi congruent⁹: nisi vt intelliga-
mus manū dextere p⁹atem: quā tibi deduc-
deus: vt si vel donāte deo ad dexterā sis.
Erunt enī impj oēs ad sinistrā: erunt autē
oēs filii boni ad dexterā: qbus dicet: **V**e-
nite b*h*dicti patris mei: p⁹cipite regnu⁹ qd
vobis paratum ē ab origine mudi. **V**l au-
tem sis a dexterā: id ē vt possis dei fili⁹ sie-
ri: p⁹atem accepisti. **Q**uam p⁹atem: **B**e qz
dicit apls Johes: **D**edit eis p⁹atem filios
dei fieri. **V**nde accepisti hanc p⁹atez: **C**re-
dētibus inquit in nomine eius. **S**i g⁹ credis:
ip⁹alibi p⁹as data ē: vt sis inf filios dei. **E**f-
fe aut inter filios dei: h⁹ est ad dexterā p-
tinere. **E**rgo fides tua manus dextere tue:
id est potestas que tibi data ē: vt sis inter

filios dei: manus ē dextere tue. Sed quid valet ipa p̄tās quam accepit hō: nū domi nus protegat: Ecce credidit: iaz ambulat in fide: infirmus est inter temptatiōes: agi tatur inter molestias: inter carnales corru ptiones: inter suggestiones cupiditatis: in ter versutias et laqueos inimici. Quid va let q̄ qui habet p̄tāez et credidit in christū: vt sit inter filios dei. Ne homini illi: nisi et ip̄ius fidem dñis p̄tegat: id est vt non te p̄mittat temptari supra q̄ potes ferre: sicut dicit aplus: fidelis deus qui non vos p̄mitter temptari supra q̄ potestis ferre. Ergo ille q̄ non sinit temptari supra q̄ possu mus ferre: q̄uis iam fideles sumus: q̄uis iam manū dextere nostre sit in nobis: p̄te git nos deus sup manū dextere nře. Non nobis sufficit habere manū dextere: nū ille et ip̄am manū dextere p̄tegat. Ecce hoc de temptationib⁹ dixi: Intēdite qđ sequat.

Alia lfa.
t non b̄z hunc
versiculū

D⁹ Protegat te domin⁹ super ma num dexteretue. **S**ixi et qđ arbitror re cognouisti. Si enī nō recognouissetis: et de scripturis non recognouissetis: nō vo cibus vestris intellectum vestrum mibi signifi caretis. Ergo quia intellexistis fratres: vi dete qđ sequit: quare p̄tegat dñs et super manū dextere: id est sup ip̄am fidez in qua p̄tātem accepimus esse filios dei: et esse ad dexteraz. Quare oportet vt p̄tegat dñs: Propter scanda. Unde sunt scanda. Be duobus timēda sunt scanda: qz et duo sunt p̄cepta: in qbus tota lex pendet et pro phete: dilectio dei et primi. Eccl̄a propter deū: in deo prim⁹ diligil: deus aut ppter deum. In deo intelligil figurete dict⁹ sol: in eccl̄ia intelligitur figurete dicta luna. Quisq̄s potest errare vt aliud de deo cre dat q̄ oporet: nō credat patrē et filiū et spi ritum sanctū vnius esse sube: decept⁹ ē ver sutia hereticorū: maxime arrianorū. Si asit aliqd minus i filio: aut min⁹ in sp̄sancto q̄ in patre crediderit: passus est scandalū in deo. Quisq̄s rursus putauerit eccl̄ias in vna pte esse: et nō eam cognouerit diffu sam toto orbe terrarū: et crediderit eis qui dicit: ecce hic ē christus: et ecce illic: sic mo do auditis cū euāgelium legeret: cum ille totū orbem emerit: qz tantū preciu⁹ dedit: ille tāq̄ in primo scandalizat: a luna vritur. Quisq̄s ġ errat in ip̄a subā veritatē: a sole vrit: et p diem vrit: qz in ip̄a sapiēta errat: de qua dictu⁹ est: **B**ies diei eructat vrbum. Unde dicit et aplus: Sp̄ualibus

sp̄ualia compantes: **B**ies diei eructat ver bum: sp̄ualibus sp̄ualia compantes. **B**ies diei eructat vrbum: sapientiā loquimur inter pfectos. Quid est: et nocti idicat scientiā: Paruulis p̄dicat humilitas chri sti: et caro christi: et crucifixio christi: qz ip̄m est lac quod sufficit puulis: et ideo nō relin quuntur in nocte: paruuli: q̄a lucet et luna etiam in nocte: id est p carnez christi predi cat eccl̄ia: qz ip̄a caro christi: caput eccl̄ie ē. Quisq̄s ibi nō scandalizat in ip̄a eccl̄ia et in carne christi: a luna non vritur. Quisquis scandalizatus nō fuerit in ventate illa incōmutabili et incōraminabili: non in isto sole quem nobisc̄ vidēt nūisce et pe cora: sed in illo sole de quo dicitur mph̄ ī si ne: Quid nobis p̄fuit subbia: et divitiarū iactantia quid cōtulit nob̄: Erāsierūt omnia tāq̄ vmbra. Et cū ista dixissent: ergo ī quisit errauim⁹ a via veritatis: et iusticie lu men nō luxit nobis: et sol nō est ort⁹ nobis. Nunqđ nō iste sol omib⁹ mph̄ ort⁹: illo instituente de quo dictum ē: Qui facit solez suū oriri sup bonos et malos: Ergo aliū solem fecit deus: q̄ oris sup bonos et malos: istū quem vidēt et boni et mali. Alius ē aut ille sol: non factus: s̄ genitus: p quem facta sunt omia: vbi ē intelligētia incōmutabis veritatis. Be ip̄o dicitur mph̄: et sol non ortus est nobis. Quisq̄s in ip̄a sapia non erat: nō vrit a sole. Quisq̄s in eccl̄ia et in car ne domini: et in his que p nobis sp̄alit̄ ge sta sunt nō errat: nō vritur a luna. Omnis aut hō q̄uis iam crediderit in christi: aut ibi errat: aut ibi: si nō in illo sit qđ dictu⁹ ē: **B**is tegumentū tuū sup manū dextere tue. Ideo enī cū dixisset: **B**is tegumentū tuū sup manū dextere tue: q̄si quesisset ille et dixisset: **I**az ecce ē manus dextre mee: iam elegi credere in christū: accepi p̄tātem inter filios dei esse: quid est q̄ deus tegumentū meū est adhuc supra: id ē sup manū dextere mee. Sequit̄. **P**er dies sol non vret te: nec luna p noctes. Ad hoc igit̄ tegumentū tuū est sup manū dextere tue: vt non te vrat sol p diem: nec luna p noctes. Nam bic intelligite fratres q̄ figurete dictu⁹ ē. Etenip̄euera ffcs solez visibilē si cogitemus: vrit p diem. Nunqđ luna vrit p noctes: **S**z quid est vistio: **S**cādalu. Audi aplū dicentē. Quis infirma tur: et ego nō infirmor: Quis scandalizat: et ego nō vror: **P**er diē ġ sol nō vret te: ne q̄ luna p noctem. Quare: **Q**uiā. **D**omi

nus custodiet te ab omni malo. A scandalis in sole: et a scâdalis in luna: Ab omni malo te custodiat q̄ est tegumentum tui sup manum dextere tue: q̄ non dormit neq̄ dormitabit. **E**t ad quam rem? Quia in temptationibus sumus. **D**ñs custodiat te ab omni malo. **C**ustodiat animā tuam dominus. Etiam in ipa animā **T**custodiat domin⁹ introitū tuū et exitū tuū: ex hoc nunc et usq̄ in seculū. Et nō quasi corpus tuū: nā in corpe pempti sunt martyres: s̄ custodi et animā tuam dñs: q̄ de aīma non cesserunt martyres et seuebant psecutores: in Christinā cui⁹ hodie natalicia celebant⁹: seuebāt in seminā diuitem et delicatam: s̄ fortis erat: q̄ dñs tegumentū eius sup manum dextere eius: ille q̄ eam custodiebat. **H**ec enim fratres nunq̄d est qui in Africa ignoret. Clarissima etiā fuit: nobilis gene re: abundans diuiths: sed b̄ om̄ia sinistra erant: sub capite erant. **V**enit inimic⁹ qui feriret caput: et sinistra illi obiecta est q̄ erat s̄b capite. Caput supra erat: dextera desu per complectebat. **Q**uid poterat facere psecutor: q̄uis delicate femme: **E**rat qđem illa et sexu infirma: et diuiths forte laguidior: et consuetudine corpali infirmior. **S**ed qđ ad tanta munimenta: **Q**uid ad illū spōsum mittentē sinistrā sub caput: et dextera sua completentē: **Q**ui sic munitam percuteret inimicus: **E**t tñ pcussit: sed in corp⁹. **Q**uid autē dicit psalmus: **C**ustodiat dñs animā tuā. **A**ima nō cessit: corpus pcussū est: **E**t corpus ad tps pcussum ē: nam in fine resurrecturū est: q̄ et ip̄e qui dignat⁹ est esse caput eccle: p̄buit corpus suū ad tempus pcutiēdū. **S**ed carnē suam ille triduo resuscitauit: carnem n̄fam in fine resuscitaturus est. **I**deo suscitatū est caput: quo at tenderet corpus et nō deficeret. **C**ustodiat animā tuā domin⁹: ipa nō cedat: ipa non frangat scâdalis: in psecutionib⁹: in tribulationib⁹: ipa non cedat deficiēdo: sic dñs dicit: **N**olite timere eos q̄ corpus occidit: animā aut̄ non p̄fit occidere: si eum timete q̄ habet p̄tēm corpus et animā occidere et mittere in gehennā ignis. **H**anc ḡ alaz tuā custodiat dñs: ne cedas p̄suasori malo: ne cedas p̄mittenti falsa: ne cedas mīnanti tempalia. **E**t custodiat aīam tuā do minus: **E**t deinde custodiat dñs introitū tuū et exitū tuū: ex b̄ nūc et usq̄ in seculū. **N**am introitū tuū ad tps attēde. **C**usto-

diat dñs introitū tuū et exitū tuū: ex b̄ nūc et usq̄ in seculū. **E**xitū idem custodiat. **Q**uid ē introitū: **Q**uid ē exitū: **Q**uā tempta mur: intramus: **Q**uā vincim⁹ temptationes: extimus. **A**udi introitū: audi exitū. **E**lsa figuli p̄bat fornax: aut scripture: et homies iustos temptationis tribulationis. **S**i sic sunt homines iusti quō vasa figuli: necesse ē vt vasā figuli intrent. **E**t nō q̄i intrant: iam securus est figulus: b̄ cum exierint. **D**ñs autē securus est: q̄ nouit q̄ sunt eius: et nouit q̄ in fornace nō crepēt. **I**lli aut̄ nō crepant: q̄ non habent ventū supbie. **H**umilitas ḡ custodit in omni temptatione: q̄ a p̄uelle ploratio nis ascēdimus: cātātes cāticum graduūz: **E**t custodit dñs introitū: vt salui intrem⁹. **S**ana fide simus q̄i accedit temptatione: et custodit exitū ex b̄ nūc et usq̄ in seculūz. **L**ū enī exierim⁹ ab om̄i temptatione: i.3 in eternū nulla nos temptatione terribit: nulla p̄cupia saltem sollicitabit. **A**udi apostoliū idipm̄ cōmemorantē qđ pauloāi commēmorauit: **F**idel' deus q̄ non p̄mitet vos temptationē qđ potestis ferre. **E**cce introitū tuū custodit: q̄i nō sibi sinit deus accide re temptationē quam non potes ferre. **I**n troitū tuū custodit: videte si custodit et exitū. **S**̄ faciet inqt cum temptatione etiā exitū: vt possitis sustinere. **H**unqđ nō possumus nos fratres interpretari aliter: q̄ ipsa vba apli docuerūt: **C**ustodite ḡ vos: b̄ nō a vob: q̄ dñs tegumentū tuū q̄ custodit: q̄ nec dormitat nec dormit. **S**em̄l dormiuit p̄ nobis: surrexit: iam nō dormiet. **N**emo de se p̄sumat: de p̄uelle ploratiōis ascendi mus: nō remaneam⁹ in via. **B**rad⁹ in via restant: nō debem⁹ pigri remanere: non debem⁹ supbi cadere. **N**icamus deo: non moueat pes noster: nō dormiat q̄ custodit nos. **I**n nostra p̄tē est deo donāte: si eū nobis faciam⁹ custodē: q̄ non dormit neq̄ dormitat q̄ custodit isti. **Q**uem israel: **E**lidētem deū. **I**ta erit auxiliū tuū a domino. **I**ta erit tegumentū tuū sup manūz dextere tue. **I**ta custodit introitus tuū et exitus tuū ex hoc et usq̄ in seculū. **N**am si de te p̄sumperis: motus est pes tuū. **S**i motus est pes tuū: iaz putas te in aliquo gradu esse. **I**nde eadis si supbus es: quia humil' in p̄uelle ploratiōis dicit: **N**e des ad mouendū pedē meū. **E**t si brevis psalmus est: longa tñ tractatio: et lōgus sermo. **P**utate fratres q̄ p̄ natalez beate Christi ne inuitauit vos: et immoderatione sui in cō-

Psalms

uimio pducendo. Nonne posset h̄ vobis fieri: si q̄s vos militaris iniuraret: et ad mensam sine mēsura bibere cogeret? Liceat nob̄is hoc facere in simone dñino: ut inebrie mini et satiēmū: quē admodū et dñis pluvia sua tempali dignatus est terrā irrigare: ut cum maiore gaudio nos non sineret ire ad locum martyrum: sicut hesterno die pmiseramus. Illi enī martyres sine labore hic sunt nobiscū.

Explícit Tractatus de ps. CXX.

Incepit Tractatus de ps. CXXI.

Si cut amor uniusd' istam aīaz: et ad terrena concupiscēda et pītura sectāda vocat pītūrā: et in una pīcipitat: atq̄ in pīfunda dīmergit: sic amor sanctus ad supna eleuat et ad eterna inflamat: et ad ea q̄ non transeunt neq̄ morunt: excitat q̄iam: et de pīfundo īfernī leuat ad celum. H̄abz tñ oīs amor vñ suā: nec po test vacare amor in aīa amātis: necesse est vt ducat. Sed vis nosse q̄lis amor sit? Vnde quo ducat. Non ergo monemus vt nūl ametis: sed monemus ne mundū ametis: vt eū qui fecit mundū libere amētis. Obligata enī aīa amore terreno: quasi viscum habz in pennis: volare non potest: mūdata vō ab affectibus sordidissimis seculi: tā q̄ extensis pēnis et duabus alis resolutis ab omni impedimento: id est duobus preceptis dilectionis dei et pīimi volat. Quonisi ad dei ascendēs volando: qui ascendiit amādo. Qd anteq̄ possit gemit in terra: si iam inest ei volādi desiderū: et dicit: Quis dabit mīhi pennas sicut colubē: et volabo et requiescāz. Quo autēz volavit: nisi de medijs scandalis: vbi gemebat etiā iste cuius hec vor est quam cōmemorauit. Be medijs ḡ scandalis a cōmīxtione mālorū hominū a palea quibus grana cōmixta sunt volare vult: vbi nō patiāt conūctiōne et societatez iniqui alicuit: sed viuat in sancta societate angelorum ciuiū in eternā hierusalē. Ideo psalmus iste: quem hodie suscepimus tractādui sanctitati vesture: ipam hierusalē desiderat: id est iste q̄ ascendiit in hoc psalmo. Est enim. Lanticum graduum. Qd sepe diximus caritati vesture: qz non sunt gradus iſi descendētiuz: bascēdentiū. Ascendere ḡ vult iste. Et q̄ vult ascendere: nisi ad celum? Quid est in celo? Ultrū ideo vult ascendere vt sit cū sole et luna et stellis? Absit. Et est in celo cetera hierusalē: vbi sunt ciues nostri angelī:

CXXI

ab ip̄is ciuib⁹ nostris pegrinamur in terra. In pegrinatione suspiramus: in ciuitate gaudebimus. Inuenimus aut̄ et socios in ista frē pegrinationē: q̄ iā viderūt ipam ciuitatem: et inuitant nos vt curramus ad illā. Ad hos gaudet iste qui dicit.

Expositio psalmi.

Icundatus fūz in his que dixerunt mīhi: in domū domini ibimus. Fratres veniat in mente caritati vestre: si qua forte festivitas martyrum et locus aliq̄s sanctus nominatus: quo certo die turbe p̄fluūt ad celebraz solennitatē: ille turbe quō sexūscitāt: quō se hortant et dicūt: eam⁹ eam⁹. Et querunt: quo eam⁹? Et dicīt: ad illū locū: ad sanctū locū. Inuicē sibi loquunt: et tāq̄ incensi singulatum faciūt vñā flammā: et ipsa vñā flāma facta ex collocutiōne sese accendentī rapit illos ad locū sanctū: et cogitatio sancta sanctificat eos. Si ḡ ad locum tpalem sic rapit amor sanctus: qual̄ amor debet esse qui cōcordes rapit in celuz: et dicentes sibi in domū domini ibimus. Ergo currām⁹: currām⁹: qz in domū domini ibimus. Curramus: et nō fatigemur: qz illuc p̄ueniemus vbi nō lassabimur. Curram⁹ in domū domini: icundatus aīa nīa in his qui ea nobis dicūt. Qui enī ea nobis dicunt: p̄ores viderūt ipam patriam de lōgī quo clamantes ad posteriores: In domū dñi ibimus: ambulate: currite. Viderunt illaz apli: et dixerūt nobis: currite: ambulate: se qui mihi: in domū dñi ibimus. Et quid dicit vñisq̄s nīm: Hocūdatus sum in his q̄ dixerūt mīhi: in domū dñi ibim⁹. Hocūdat⁹ sum in pībetis: icūdatus sum in apostolis. Q̄es enī iſi dixerūt nobis: in domum dñi ibimus. **H**stantes erant pedes nostri: in atrīs hierusalē. Ecce ha bes domum domini: si q̄rebas quid sit dominus dñi. In illa domo dñi laudat: qui codidit domū: ipē et delitie om̄i habitatiū in domo: Ipē sola spes hic: et res ibi. Ergo q̄ currūt qd debet cogitare: Quasi ibi iā sint et ibi stēt. Magnū ē enī ibi stare inter angelos: et nō deficere. Qui enī inde lapsus ē: i veritate nō stetit. Quicūq̄ nō sunt lapsi: i veritate stāt: Et ille stāt: q̄ deo fruīt: qui autem se frui voluerit: cadit. Quis aut̄ se frui vult: Qui supbus ē. Ille q̄ s̄q̄ stare volebat in atrīs hierusalē: In lumine tuo inq̄t videbim⁹ lumē: nō in lumine meo: Et apud te inq̄t fons vite: nō apud me. Et qd adiecit